

וְאָף עַל גַּב דְּרָשָׁע אֵיהוּ מִכְתִּיר אֶת הַצְּדִיק, וְיִכְלִי
צְדִיק גָּמור לְאַעֲנֶשָׂא לֵיהּ, (משלי יז) גַּם עֲנוּשׁ לְצְדִיק
לֹא טוֹב, בְּגִין הֵהוּא טוֹב דְּאֵיהוּ תַּחֲוֹת רַגְלוֹי
דְּרָשָׁע, לֵית לְאַעֲנֶשָׂא לֵיהּ, דְּאוּלַּי יִחְזוֹר בְּתַשׁוּבָה
וְיִתְגַּבֵּר עַל יְצִירֵיהּ, וְיֵהֵא עֶפְר תַּחֲוֹת רַגְלוֹי.

דְּמִסְטָרָא דְּרָשָׁע וְטוֹב לוֹ, (ג"א שְׂכִינְתָא) שְׂכִיבַת, (רות
א) וְתַגְל מְרַגְלוֹתָיו וְתִשְׁכַּב. הַאי אֵיהוּ

(משלי ל) וְשִׁפְחָה כִּי תִירֶשׁ גְּבִירְתָּהּ. (ד"א וּמִסְטָרָא דְּצְדִיק גָּמור)
שִׁפְחָה, יֵצֵר הָרַע נּוֹקְבָא. יֵצֵר הָרַע, דְּכַר. בְּגִינֵיהּ
אֲתָמַר, (ישעיה מב) וּכְבוֹדִי לְאַחַר לֹא אֶתֵּן. (במדבר א) וְהִזְר
הַקָּרֵב יוֹמַת.

וּמִסְטָרָא דְּצְדִיק וְרַע לוֹ, שְׂכִינְתָא אֵיהּ עֵטְרָה
עַל רִישָׁא דְּכַר נֶשׁ, וְשִׁפְחָה יֵצֵר הָרַע,
אֲתַכְפִּיֵּא תַּחֲוֹת גְּבִירְתָּהּ. וּמִסְטָרָא דְּצְדִיק גָּמור,

לשון הקודש

(רות א) וְתַגְל מְרַגְלוֹתָיו וְתִשְׁכַּב. זְהוּ (משלי ל)
וְשִׁפְחָה כִּי תִירֶשׁ גְּבִירְתָּהּ. (ומצד של צדיק גמור)
שִׁפְחָה - יֵצֵר הָרַע נּוֹקְבָה. יֵצֵר הָרַע -
זְכַר. בְּגִלְלוּ נְאֻמַר (ישעיה מב) וּכְבוֹדִי לְאַחַר
לֹא אֶתֵּן, (במדבר א) וְהִזְר הַקָּרֵב יוֹמַת.
וּמִצַּד שֶׁל צְדִיק וְרַע לוֹ, שְׂכִינָה הִיא
עֵטְרָה עַל רִישׁוֹ שֶׁל אָדָם, וְשִׁפְחָה -
יֵצֵר הָרַע - נִכְנַעַת תַּחַת גְּבִירְתָּהּ. וּמִצַּד

תַּחַת רַבּוֹ. וְאָף עַל גַּב שְׂרָשָׁע הוּא
מִכְתִּיר אֶת הַצְּדִיק, וְיִכְוֹל צְדִיק גָּמור
לְהַעֲנִישׁ אוֹתוֹ, גַּם עֲנוּשׁ לְצְדִיק לֹא טוֹב.
מִשׁוּם אוֹתוֹ טוֹב שֶׁהוּא תַּחַת רַגְלֵי
הָרָשָׁע, אֵין לְהַעֲנִישׁוֹ, שְׂאוּלַּי יִחְזוֹר
בְּתַשׁוּבָה וְיִתְגַּבֵּר עַל יְצִירוֹ, וְיִהְיֶה עֶפְר
תַּחַת רַגְלוֹי.
וּמִצַּד שֶׁל רָשָׁע וְטוֹב לוֹ (שְׂכִינָה) שׁוֹכְבַת,

לִית זָר, וְלִית יֵצֵר הָרַע. וּמִסְטָרָא דְרִשְׁעָ גָּמוּר, לִית
 לִיה חוֹלְקָא בְּשַׁכְּנֵינָא, דְּלִית חוֹלְקָא לְבַר נֶשׁ
 בְּשַׁכְּנֵינָא, אֱלָא מִסְטָרָא דְטוֹב.

וְלִית כָּל שַׁכְּנֵינָא שְׁקוּלִין, דְּהָא שַׁכְּנֵינָא דְאֵילָנָא
 דְטוֹב וְרַע, אִיהוּ כְּרִסְיָא, אֲבָל שַׁכְּנֵינָא
 דְאֵילָנָא דְחַיִּי, עָלָה אֲתָמַר, (תהלים ה) לֹא יִגְוֹךְ רַע.
 אֲבָל (ד"א א' א'א) בְּגִין דְּאֲתָמַר בְּה, (תהלים קג) וּמַלְכוּתוֹ בְּכָל
 מַשְׁלָה, מָאן דְּפָגִים אֲתָר דִּילָהּ, אֲתַחֲשִׁיב פְּאִילוֹ
 עֲבִיד בְּמִטְרוֹנֵינָא קִלְנָא. דְּקִלְנָא דְמִטְרוֹנֵינָא אִיהוּ,
 מָאן דְּמִזְלִיל בְּאַתְרָהּ. וְקִלְנָא דְמִטְרוֹנֵינָא,
 דְּמַלְכָּא אִיהוּ.

כָּל שְׁכֵן מָאן דְּאֵעֲבַר לָהּ מֵאַתְרָהּ, וְשׂוֹי שְׂפַחָה
 בְּאַתְרָהּ. דְּבְכָל אֲתָר דְּאִיהוּ פָּגִים,
 מִטְרוֹנֵינָא לֹא שְׂרִיא תַּמָּן, אֱלָא שְׂפַחָה, דְּאִיהוּ

לשון הקודש

ומלכותו בכל משלה, מי שפוגם את
 מקומו נחשב כאלו עשה קלון לגבירה.
 שקלון הגבירה הוא מי שמזלזל
 במקומה, וקלון הגבירה הוא של המלך.
 כל שכן מי שמעביר אותה ממקומה
 ושם שפחה במקומה, שפכל מקום
 שהוא פוגם, הגבירה אינה שרויה שם,
 אלא שפחה, שהיא פגומה, שורה

של צדיק גמור אין זר ואין יצר הרע.
 ומצד של רשע גמור אין לו חלק
 בשכינה, שאין חלק לאדם בשכינה
 אלא מצד הטוב.

ואין כל שכינה שקולות, שהרי שכינה
 של עין טוב ורע היא כפסא, אבל שכינה
 של עין החיים, עליה נאמר (תהלים ה) לא
 יגרך רע. (אלא) משום שנאמר בה

פְּגִימָא, שְׂרִיא בְּאַתָּר פְּגִים. וּפְגִימוּ דְּבַר נֶשׁ דְּחֻבּוּי,
פְּגִים בְּכָל אַבְרִין דִּילִיה, עַד דְּלֹא אֲשַׁכַּחַת
מִטְרוּנִיתָא אַתָּר לְשְׂרִיא תַּמָּן. וְלִית לִיה תְּקוּנָא (דף
ק"ז ע"א) עַד דִּיחֲזִיר לָהּ עַל כָּל אַבְרִין דִּילִיה.

אָמַר בּוּצִינָא קְדִישָׁא, רַעֲיָא מְהִימְנָא, בְּגִין דָּא,
אַנְתָּ מְתַקֵּן, בְּחַבּוּרָא דָּא, דְּרַמ"ח פְּקוּדִין.
לְאַמְלַכָּא לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עַל כָּל אַבְרִים
דְּשְׁכִינְתָּא, בְּכָל פְּקוּדָא וּפְקוּדָא, וְלִית אַנְתָּ חַיִּישׁ
לִיקְרָךְ. וּזְבָאָה חוּלְקָךְ, דְּכַגְוִנָּא דְאַנְתָּ מִמְלִיךְ
לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּכָל אַבְרִים דְּשְׁכִינְתָּא, דְּאֵינוּן
בְּעֵלֵי מַדּוּת, דְּכָל יִשְׂרָאֵל. מְאִרֵי מַדּוּת אֵינוּן
אַבְרִים דְּשְׁכִינְתָּא, הָכִי עֶבֶד קְדִישָׁא בְּרִיךְ הוּא
לְשְׂרִיא שְׁמִיהָ עֲלֶיךָ, וַיִּמְלְכִינְךָ, עַל כָּל מִשְׁרִיין
עַלְאִין וְתַתְּאִין.

לשון הקודש

ומצודה, ואינך חושש לכבודך. אשרי
חלקך. שפמו שאתה ממליך את הקדוש
ברוך הוא בכל איברי השכינה, שהם
בעלי מדות של כל ישראל, בעלי מדות
הם איברי השכינה, כך עושה הקדוש
ברוך הוא להשרות את שמו עליך
וימליך אותך על כל המהנות העליונים
והתחתונים.

במקום פגום, ופגם של אדם של המצוי
פגם בכל איבריו, עד שלא מוצאת
הגבירה מקום לשרות שם, ואין לו תקון
עד שיחזירנה לכל איבריו.

אמר המנורה הקדושה, רועה הנאמן,
משום זה אתה מתקן בחבור הנה של
רמ"ח מצוות להמליך את הקדוש ברוך
הוא על כל איברי השכינה בכל מצוה

קוים רעיא מהימנא, לסדרא דינין בהלכות נזיקין,
 בסדורא דשמא דא, הו"ה. דאיהו, (תהלים סח)
 רכב אלהים רבותים אלפי שנאן, דאינון, שור נשר
 אריה אדם, דהא מסטרא דימינא, דתמן יהו"ה, ד'
 חיוון, הכי איהו סדורא דלהון, אדם אריה נשר
 שור. וכפום שנויין דהניין, הכי איהו תנועה
 וסדורא דחיוון. וחיוון דסטרא אחרא, דאינון נזיקין
 דשמאלא, הכי סדורייהו, שנאן. ובגין דא, התחלה
 דלהון, השור. קשור בד' אבות נזיקין, השור והבור
 והמבעה וההבער וסיומא דלהון אדם, מועד.

קוים אתער בדינין. פתח רעיא מהימנא ואמר,
 אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך. (תהלים נא)
 אדני, בהפוך אתון דינא. ובגין דא, אמרו מארי
 מתניתין, דינא דמלכותא דינא. כל דינין פהאי

לשון הקודש

סדורם: שנאן. ומשום זה התחלה
 שלקום - השור - קשור לארבעה אבות
 נזיקין - השור והבור והמבעה וההבער,
 והסיומא שלקום אדם, מועד.

קוים התעורר בדינים. פתח רועה הנאמן
 ואמר, (שם כא) אדני שפתי תפתח ופי
 יגיד תהלתך. אדני בהפוך אותיות -
 דינא, ומשום זה אמרו בעלי המשנה,
 דינא דמלכותא דינא. כל הדינים בשם

קוים רועה הנאמן לסדר דינים בהלכות
 נזיקין, בסדור של השם הו"ה, הו"ה,
 שהוא (תהלים סח) רכב אלהים רבותים
 אלפי שנאן, שהם שור נשר אריה אדם,
 שהרי מצד הימין, ששם ידו"ה, ארבע
 חיות, כך הוא סדורם: אדם אריה נשר
 שור. וכפי השנויים שמתהווים, כך היא
 תנועת וסדור החיות. והחיות של הצד
 האחר, שהם נזיקין של שמאל, כך

שָׁמָא אַתְדָנוּ. (ס"א בְה' בְד' וכו') בְד', בְג'. בְד': שְכִינְתָא
 (ס"א בית דין בְג' בית דין שְכִינְתָא בְג') לְקַבֵּל תִּלְת אַבְתָּן. עֲמוּדָא
 דְאֲמַצְעִיתָא, דִּינן אַמְת, וְהוּא דִּינן, לְדוּן מִסְטָרָא
 דְאֲדָנָי, דִּתְפִּן אִיהוּ דִּינן אַמְת. וּמִסְטָרָא דְשֵׁם
 אֱלֹהִים, שׁוּפְט. הָדָא הוּא דְכְתִיב, (תהלים עה) פִּי
 אֱלֹהִים שׁוּפְט.

וְכֵּה דִינן אִינוּן. חַד, לְדוּן בְּנִזְקֵי שׁוּר. תְּנִינָא,
 לְדוּן בְּנִזְקֵי בּוּר. תְּלִיתָאָה, לְדוּן בְּנִזְקֵי אֵשׁ.
 רְבִיעָאָה, לְדוּן בְּנִזְקֵי אָדָם. וְאַבְתְּרִיָּהוּ, לְדוּן בְּדִינֵי
 אַרְבַּע שׁוּמְרִים. שׁוּמְר חָנָם. וְשׁוּמְר שְׂכָר. וְהִשׁוּאֵל.
 וְנוּשָׂא שְׂכָר. (ס"א וְהִשׁוּבָר) לְקַבֵּל לִיָּהוּ, דִּינן אַרְבַּעָה. דִּין
 חֲלוּקַת הַשְּׁתָּפִים. דִּין חֲלוּקַת קַרְקָעוֹת. דִּינֵי
 עֲבָדִים וְשְׁפָחוֹת. דִּינֵי תוּבַע וְנִתְפָּע, בְּכַמָּה מִינֵי
 תְּבִיעוֹת דְחִיּוּב מָמוֹן, וְגִזְל, וְאַבְדָּה, אוּ שְׁמִזִּיק
 לְחֻבְרוּ, וְהוֹרְגוּ בְּאַחַד מֵאַרְבַּע מִיתוֹת בֵּית דִּין.

לשון הקודש

בְּנִזְקֵי אֵשׁ. רְבִיעֵי, לְדוּן בְּנִזְקֵי אָדָם.
 וְאַחְרֵיהֶם לְדוּן בְּדִינֵי אַרְבַּעָה שׁוּמְרִים:
 שׁוּמְר חָנָם, וְשׁוּמְר שְׂכָר, וְהִשׁוּאֵל,
 וְנוּשָׂא שְׂכָר. (וְהִשׁוּבָר) בְּנִזְקֵם אַרְבַּעָה
 דִּינִים: דִּין חֲלֻקַת הַשְּׁתָּפִים, דִּין חֲלֻקַת
 קַרְקָעוֹת, דִּינֵי עֲבָדִים וְשְׁפָחוֹת, דִּינֵי
 תוּבַע וְנִתְפָּע בְּכַמָּה מִינֵי תְּבִיעוֹת שֶׁל
 חִיּוּב מָמוֹן וְגִזְל וְאַבְדָּה, אוּ שְׁמִזִּיק

הַזֶּה גְדוּנָו. (בְה' בְד' בְג' בְד') - שְכִינְה
 (בית דין בשלשה, בית דין שְכִינְה בשלשה) בְּנִזְקֵי שְׁלִשָּׁת
 הָאֲבוֹת. עֲמוּד הָאֲמַצְעִי, דִּין אַמְת, וְהוּא
 דִּין לְדוּן מִצַּד שֶׁל אֲדָנָי, שְׁשֵׁם הוּא דִּין
 אַמְת. וּמִצַּד שֶׁל שֵׁם אֱלֹהִים, שׁוּפְט. וְהוּ
 שְׁכָתוּב (שם עה) פִּי אֱלֹהִים שׁוּפְט.
 וְכֵּהם הַדִּינִים? אַחַד, לְדוּן בְּנִזְקֵי שׁוּר.
 שְׁנֵי, לְדוּן בְּנִזְקֵי בּוּר. שְׁלִישִׁי, לְדוּן

אָדוֹן אִיהוּ קָדְשָׁא בְּרִידְ הוּא, בְּאֲדֹנָי. לְדוֹן בְּכָל
 מִינֵי דִינִין, לְשִׁפְחָה בִישָׂא, כִּי תִירֵשׁ
 גְּבוּרְתָּהּ. דְּמִינָה כָּל גְּזִיקִין אֲשֶׁתְּכֹחוּ, דְּאִינוּן (כ)ל
 מְלָאכֵי חֲבָלָה, דְּמִנְיָהוּ נִשְׁמַתְהוּן שְׁל רְשָׁעִים, כְּמָה
 דְּאוּקְמוּהָ מְאָרִי מִתְנִיתוּן, נִשְׁמֹת הָרְשָׁעִים הֵן הֵן
 הַמְזִיקִים בְּעוֹלָם. אֵל אַחַר, מְזִיק, גְּזֹלָן רָשָׁע. וּבֵת
 זוּגִיָּה, סַם הַמּוֹת.

נְזִק שְׁבֵת וּבִשְׁת וְרַפּוּי, לְשִׁכְנִיתָא וּבְנָהָא. שְׁבֵת,
 דְּבִטּוּלָא דְאוּרִיָּתָא, דְּבִטּוּלָת לְבָנָהָא. וְרַפּוּי,
 דְּגִרְמָת לֹון דְּמִתְרַפִּין מִדְּבְרֵי תוֹרָה. נְזִק, בְּכַמְהָ
 נְזִקִין דְּמְלָאכֵי חֲבָלָה, מְאָרִי מִשְׁחִית אַף וְחִימָה.
 וּבִשְׁת, דִּהוּ מְבִיזִין לְשִׁכְנִיתָא בְּכּוֹכְבִים וּמְזִלוֹת,
 שְׁקָרָא דְלֵהוּן, וְהוּ אֲמַרִין אִיָּה אֱלֹהֵיךָ. וּכְמָה
 גְּזִלוֹת מִן שִׁפְחָה בִישָׂא, דְּאֵתְמַר בָּהּ (ישעיה ג) גְּזִלוֹת
 הָעַנִּי בְּבִתְיֹכֶם.

לשון הקודש

לחברו והורגו באחת מארבע מיתות בית דין.
 אָדוֹן הוּא הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, בְּאֲדֹנָי,
 לְדוֹן בְּכָל מִינֵי דִינִים אֶת הַשִּׁפְחָה הָרַעָה
 כִּי תִירֵשׁ גְּבוּרְתָּהּ, שְׁמַמְנָה כָּל הַנְּזִקִים
 נְמַצָּאִים, שְׁהֵם (כ)ל מְלָאכֵי חֲבָלָה, שְׁמַמְסָם
 נִשְׁמֹת הָרְשָׁעִים, כְּמוֹ שֶׁבְּאֵרוֹ בְּעֵלֵי
 הַמְשָׁנָה, נִשְׁמֹת הָרְשָׁעִים הֵן הֵן
 הַמְזִיקִים שְׁל הָעוֹלָם. אֵל אַחַר, מְזִיק,
 גְּזֹלָן רָשָׁע. וּבֵת זוּגִיָּה סַם הַמּוֹת.
 נְזִק שְׁבֵת וּבִשְׁת וְרַפּוּי - לְשִׁכְנִיָּה
 וּבְנִיָּה. שְׁבֵת - שְׁל בְּטוּל תוֹרָה שְׁבִטּוּלָה
 אֶת בְּנִיָּה. וְרַפּוּי - שְׁגִרְמָה לְהֵם
 שְׁמִתְרַפִּים מִדְּבְרֵי תוֹרָה. נְזִק - בְּכַמְהָ
 נְזִקִים שְׁל מְלָאכֵי חֲבָלָה, בְּעֵלֵי מִשְׁחִית
 אַף וְחִמָּה. וּבִשְׁת - שְׁהִיוּ מְבִיזִים אֶת

כַּמָּה בְּרַבָּאן, גִּזְלַת לְשִׁכְנֵתָא, שְׂפָחָא בִישָׂא.
 בְּכוּבְד חַמּוּס, וּבְכוּבְד כַּמָּה דִּינִין מְשׁוּנִים
 עַל בְּנֵהָא, וּכְמָה קַרְבָּנִין דְּבִי מִקְדָּשָׂא, דְּבִטְלִילַת
 לְמַטְרוּנֵיתָא. וּבִשְׂת דְּמַטְרוּנֵיתָא, דְּאִשְׁתְּאַרַת
 עֲרוּמָה, מִד' בְּגֵדֵי זָהָב דְּנִהְרִין, מִד' טוּרֵי אָבֹן,
 בִּי"ב אָבִנִין מְרַגְלָן. מְעִיל בְּכַמָּה זַגִּין וְרַמּוּנִים.
 וְאַרְבַּע בְּגֵדֵי לָבָן, דְּבַהּוֹן הֵוַת מַטְרוּנֵיתָא,
 מִתְקַשְׁטָא קָדָם מַלְכָּא. הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (בראשית ט)
 וּרְאִיתִיָּה לְזִכְר בְּרִית עוֹלָם. וּגְזִלַת לָהּ לְגַבְרַתָּהּ,
 כַּמָּה מְאֹכְלִין דְּקַרְבָּנִין.

שׁוֹר מוּעַד בַּעֲלָהּ, עָאל לְבִי מַלְכָּא רַבּוּנֵיהּ,
 בְּאַרְבַּע אַבוֹת נְזִיקִין דִּילֵיהּ, (דְּאֵינִין, יחזקאל א') וּפְנֵי
 שׁוֹר מִהֶשְׁמַאל לְאַרְבַּעַתָּן) עֲוֹן וּמִשְׁחִית אַף וְחִמָּה, דְּכֻלְהוּ

לשון הקודש

מֵאַרְבַּעַה טוּרֵי אָבֹן בְּשֵׁתִים עֲשָׂרָה
 אָבִנִים מְרַגְלִיּוֹת. מְעִיל בְּכַמָּה זַגִּים
 וְרַמּוּנִים. וְאַרְבַּעַה בְּגֵדֵי לָבָן שְׂפָחָם
 הֵיטָה הַגְּבִירָה מִתְקַשְׁטַת לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ.
 זְהוּ שְׂכָתוּב (בראשית ט) וּרְאִיתִיָּה לְזִכְר
 בְּרִית עוֹלָם. וּגְזִלַת אֶת גְּבַרְתָּהּ כַּמָּה
 מְאֹכְלֵי הַקְּרָבָנוֹת.

שׁוֹר מוּעַד בַּעֲלָהּ, נִכְנָס לְבֵית הַמֶּלֶךְ
 רַבּוּנוּ בְּאַרְבַּעַה אַבוֹת הַנְּזִיקִין שְׁלוֹ, (שֵׁם
 יחזקאל א) וּפְנֵי הַשׁוֹר מִהֶשְׁמַאוּל לְאַרְבַּעַתָּן) עֲוֹן

הַשְּׂכִינָה בְּכוּכְבִּים וּמְזֻלוֹת, הַשְּׂקָר
 שְׁלָחָם, וְהָיוּ אוֹמְרִים אֵיךְ אֵלֶיהֶךָ. וּכְמָה
 גִּזְלוֹת מִהַשְּׂפָחָה הֲרַעָה, שְׁנֵאמַר כֹּה
 (ישעיה א) גִּזְלוֹת הָעֲנִי בְּבִתְיֹכֶם.

כַּמָּה בְּרָכוֹת גִּזְלוֹת אֶת הַשְּׂכִינָה
 הַשְּׂפָחָה הֲרַעָה; בְּכַבְד חַמּוּס, וּבְכַבְד שְׁל
 כַּמָּה דִּינִים מְשֻׁנִים עַל בְּנֵיהּ, וּכְמָה
 קַרְבָּנוֹת שְׁל בֵּית הַמִּקְדָּשׁ שְׂפָחָה
 לְגַבְרָה. וּבִשְׂת שְׁל הַגְּבִירָה שְׁנֵשְׂאָרָה
 עֲרָמָה מֵאַרְבַּעַה בְּגֵדֵי זָהָב שְׂמַאִירִים

מועדין לקלקל. בגופא דיליה, הרביץ על הכלים,
 מזבח מנורה שלחן ושאר מאנין, רבץ עלייהו
 ושברתן. ובשן דיליה, אכיל כל קרבנין דמאכלים
 דפתורא, ושאר ברנלוי רפסא. (ומדקא בלא ושאר דאנין
 אמורין ופדרין שנירי מנחות ברנלוי רפסא) ובקרן דיליה, קטל
 כהני וליואי. הרם בלא, (איכה ב) חלל (דף ק"ח ע"ב)
 ממלכה ושריה.

הבור, נוקבא בישא, לילית, בבית דילה, דאיהי
 בית הסהר, תפיסת למטרוניתא ובנהא,
 שפחה בישא, בגלותא דילה, ושוייאן לון, בכמה
 שלשלאין ואסורין לבנהא, ידיהו מהדקן לאחורא.
 (איכה א) היא ישיבה בגוים לא מצאה מנוח. ולא עוד
 אלא (איכה א) כל מכבדיה הזילוה פי ראו ערותה גם
 היא נאנחה ותשב אחר.

לשון הקודש

הבור נקבה רעה, לילית, בביתה,
 שהיא בית הסהר, תפסה את הגבירה
 ובניה, השפחה רעה, בגלות שלה,
 ושמה אותה בכמה שלשלאות, ואסרו
 לבניה את ידיהם מהדקים לאחור. (איכה
 א) היא ישיבה בגוים לא מצאה מנוח.
 ולא עוד, אלא (שם) כל מכבדיה הזילוה
 פי ראו ערותה גם היא נאנחה ותשב
 אחר.

ומשחית אף וחסה, שבלם מועדים
 לקלקל. בגוף שלו הרביץ על הכלים,
 מזבח מנורה שלחן ושאר כלים. רבץ
 עליהם ושברם. ובשן שלו אכל כל
 הקרבנות של מאכלי השלחן, ואת
 השאר רמס ברנלוי, (ומחק הכל, והשאר שהם
 אמורים ופדרים, שני מנחות, רמס ברנלוי) ובקרנו הרג
 כהנים ולוים. הרם הכל, חלל ממלכה
 ושריה.

וְלֹא עוֹד, אֵלָא זוּנָה דְאִיהִי הֶבְעֵר, דְּהֵינּוּ אִישׁ,
 (איכה ד) וַיַּצֵּת אִישׁ בְּצִיּוֹן. לְבַתָּר קָם אָדָם
 בְּלֵיע"ל רָשָׁע, רְבִיעֵי לְאַבוֹת נְזִיקִין, דְּאִתְּמַר בִּיה
 אָדָם מוּעַד לְעוֹלָם, בֵּין עַר בֵּין יִשָּׁן, וְשִׁלַּח אֶת
 בְּעִירוֹ, וְאָכִיל וְשָׂצִי וְגַדַּע בְּרָמִים וּפְרָדִסִים
 דִּירוּשָׁלַם, וְשָׂצִי כְלָא.

רְבוֹן עֲלָמָא, אַנְתָּ קְשׁוּט, וְאוֹרִיטָד קְשׁוּט, יְהַבַת
 לָן מְצֻנַת תְּפִילִין, לְצַדִּיקִים גְּמוּרִים אִיהוּ
 אַנְרָא כְּפּוּם עוֹבְדֵיהוּ, פָּאָר עַל רִישֵׁיהוּ.
 וּמְשֻׁמְשִׁין לְאַבוֹהוֹן וְאַמְהוֹן, בְּגוּוֹנָא דְגּוּפָא, דְּכָל
 אִבְרִים דִּילִיה מְשֻׁמְשִׁין לְרִישָׁא. הָכִי אִתְתָּא,
 מְשֻׁמְשָׁא לְבַעְלָהּ.

וְאִית מְלָאכִין דְּאֵינוֹן מְשֻׁמְשִׁין לְגּוּפָא, וּמְלָאכִין
 דְּמְשֻׁמְשִׁין לְנִשְׁמָתָא. וּכְגוּוֹנָא דְּאִית
 אַפְרָשׁוּתָא בֵּין גּוּפָא לְנִשְׁמָתָא, הָכִי אִית אַפְרָשׁוּתָא

לשון הקודש

וְלֹא עוֹד, אֵלָא זוּנָה, שְׁהִיא הֶבְעֵר, שְׁהֵינּוּ אִישׁ, וַיַּצֵּת אִישׁ בְּצִיּוֹן. אַחַר כֵּךְ קָם
 אָדָם בְּלֵיע"ל רָשָׁע, רְבִיעֵי לְאַבוֹת
 הַנְּזִיקִין, שְׁנַאמַר בּוּ אָדָם מוּעַד לְעוֹלָם,
 בֵּין עַר בֵּין יִשָּׁן, וְשִׁלַּח אֶת בְּעִירוֹ, וְאָכִיל
 וְהִשְׁמִיד וְגַדַּע בְּרָמִים וּפְרָדִסִים שֶׁל
 יְרוּשָׁלַם, וְכָלָה הַכֹּל.
 רְבוֹן הָעוֹלָם, אַתָּה אַמְתָּ וְתוֹרְתָד אַמְתָּ,
 נַתַּת לָנוּ מְצֻנַת תְּפִילִין, לְצַדִּיקִים גְּמוּרִים
 הוּא שְׂכָר כְּפִי מַעֲשֵׂיהֶם, פָּאָר עַל
 רִאשָׁם, וּמְשֻׁמְשִׁים אֶת אַבוֹתֵיהֶם וְאַמָּם,
 כְּמוֹ שְׁהַגּוּף שְׂכָל אִיבְרִיו מְשֻׁמְשִׁים אֶת
 הָרִאשׁ, כֵּךְ הָאִשָּׁה מְשֻׁמְשֵׁת אֶת בַּעְלָהּ.
 וַיֵּשׁ מְלָאכִים הַמְשֻׁמְשִׁים אֶת הַגּוּף,
 וּמְלָאכִים הַמְשֻׁמְשִׁים אֶת הַנִּשְׁמָה. וְכְמוֹ
 שֵׁנִישׁ הַפְּרָדָה בֵּין גּוּף וְנִשְׁמָה, כֵּךְ יֵשׁ

בין מלאכין דגופא, למלאכין דנשמתא. ואית
 נשמתא לנשמתא. ומלאכין למלאכין, (קהלת ה) כי
 גבה מעל גבה שמר וגבהים עליהם. ואלין דאינון
 נשמתא לנשמתא, פלהו חד. ואף על גב דארח
 מתלא, אינון פגופא אצל נשמתא אלין לאלין, פגין
 דמקבלין אלין מאלין. הכי שכינתא, (נשמתא) אף על
 גב דאיהי לקבל שאר נהורין דבריאה, פנשמתא
 אצל גופא, לקבל קדשא בריך הוא חשיבא פגופא.
 אבל פלא חד. הכא גופא ונשמתא נלא חד. מה
 דלאו הכי בבר נש, דגופיה ונשמתיה פפרודא. דא
 חומר, ודא שכל. דא חיי, ודא מותא. אבל קדשא
 בריך הוא חיים, ושכינתיה חיים, הדא הוא דכתיב,
 (משלי ג) עץ חיים הוא למחזיקים בה.

ובל אינון דרשימין בסימנין דקודשא בריך הוא

לשון הקודש

הבריאה פנשמה אצל הגוף, פנגד
 הקדוש פרוך הוא היא חשוכה פגוף,
 אבל הכל אחד. פאן גוף ונשמה הכל
 אחד. מה שאין פך פאדם, שגופו
 ונשמתו פפרוד, זה חמר וזה שכל, זה
 חיים וזה מות. אבל הקדוש פרוך הוא
 חיים ושכינתו חיים. זהו שכתוב (משלי ג)
 עץ חיים היא למחזיקים בה.
 ובל אותם שרשומים בסימני הקדוש

הפרדה בין המלאכים של הגוף לבין
 המלאכים של הנשמה. ויש נשמה
 לנשמה, ומלאכים למלאכים, (קהלת ה) כי
 גבה מעל גבה שמר וגבהים עליהם.
 ואלה שהם נשמה לנשמה, פלם אחד.
 ואף על גב שדרוך משל, הם פגוף אצל
 הנשמה אלה לאלה, משום שמקבלים
 אלה מאלה. פך השכינה (הנשמה), אף על
 גב שהיא פנגד שאר האורות של

וּשְׁכִינְתִּיהָ, אֵינּוֹן רְשִׁימִין בְּיוֹמִין דְּחֹל, בְּאוֹת
 דְּתַפְלִין, וּבְאוֹת דְּמִילָה. וּרְשִׁימִין בְּזִכּוֹר וְשָׁמוֹר
 בְּשַׁבַּת. וּרְשִׁימִין בְּתוֹרָה שְׁבַכְתָּב, דְּאֵתִיחִיבַת
 מִימִנָּא. וּבְתוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה, דְּאֵתִיחִיבַת מִשְׁמַאלָא.
 וְקוּדְשָׁא בְּרִידָא הוּא, זְכוֹר מִימִנָּא, וְשָׁמוֹר
 מִשְׁמַאלָא. וּשְׁכִינְתָּא, זְכוֹרָה מִימִנָּא, וְשָׁמוֹרָה
 מִשְׁמַאלָא. אֵינּוֹן תַּפְלִין דְּרִישָׁא דְּבַר נֶשׁ, וְתַפְלִין
 דְּיָד. וְהָכִי שְׁכִינְתָּא, (תהלים יט) תּוֹרַת יי' תְּמִימָה,
 וּמִצְוָה דִּילִיהּ. וְהָאִי מִסְטָרָא דְעֵמוּדָא דְאִמְצָעִיתָא,
 דְּאִיהוּ כָּלִיל דִּינָא וְרַחֲמִין. זְכוֹר וְשָׁמוֹר. אֵתְקִרִיאַת
 אִיהִי זְכוֹרָה שְׁמִירָה. וּבְכָל פְּקוּדֵין אִיהִי שְׁקוּלָה
 לְגַבִּיהָ בְּמִדְרָגָה.

אַבְל מִסְטָרָא דְחֶסֶד, קְדֻשָׁא בְּרִידָא הוּא זְכוֹר,
 וּשְׁכִינְתָּא שָׁמוֹר. כְּמָה דְאִוְקְמוּהָ מְאִירִי
 מִתְנִיתִין, זְכוֹר לְזִכָּר, וְשָׁמוֹר לְכֹלָה. כְּגִין דְּבִימִנָּא

לשון הקודש

שֶׁל הָאָדָם, וְתַפְלִין שֶׁל יָד. וְכֵן שְׁכִינָה,
 תּוֹרַת ה' תְּמִימָה, וְהַמִּצְוָה שֶׁלוֹ. וְזֶה
 מֵהַצַּד שֶׁל הָעֵמוּד הָאִמְצָעִי, שֶׁהוּא כּוֹלֵל
 דִּין וְרַחֲמִים. זְכוֹר וְשָׁמוֹר. נִקְרָאת הַיָּא
 זְכוֹרָה וְשְׁמִירָה. וּבְכָל הַמִּצְוֹת הַיָּא
 שְׁקוּלָה אֵלָיו בְּמִדְרָגָה.

אַבְל מִצַּד הַחֶסֶד – הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
 הוּא זְכוֹר, וְהַשְׁכִּינָה שָׁמוֹר. כְּמוֹ

בְּרוּךְ הוּא וּשְׁכִינְתּוֹ, הֵם רְשׁוּמִים בִּימֵי
 הַחַל בְּאוֹת שֶׁל הַתַּפְלִין, בְּאוֹת שֶׁל
 הַמִּילָה, וּרְשׁוּמִים בְּזִכּוֹר וְשָׁמוֹר בְּשַׁבַּת.
 רְשׁוּמִים בְּתוֹרָה שְׁבַכְתָּב שְׁנַתְנָה מִימִין,
 וּבְתוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה שְׁנַתְנָה מִשְׁמַאל.
 וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא זְכוֹר מִימִין, וְשָׁמוֹר
 מִשְׁמַאל. וְהַשְׁכִּינָה זְכוֹרָה מִימִין,
 וְשְׁמִירָה מִשְׁמַאל. הֵן תַּפְלִין שֶׁל רֵאשׁ

וּבְשִׂמְאֵלָא עֲנַפִּין מִתְפָּרְדִין, כְּגוֹנָא דְכַנְפֵי רִיאַתָּה,
 דְּאֵינוֹן פְּרוּדוֹת מְלַמְעָלָה. לְקַבְּלֵיהוּ חֵיוֹן, (יחזקאל א)
 וּפְנִיָהֶם וְכַנְפֵיהֶם פְּרוּדוֹת מְלַמְעָלָה. וְלְקַבֵּל פְּתוּחוֹת
 דְּסֵפֶר תּוֹרָה. לְתַתָּא תְרוּוֹיֵיהוּ בְּיַחְוּדָא חָדָא, כְּגוֹן
 סְתוּמוֹת דְּסֵפֶר תּוֹרָה, דְּלִית תַּמָּן פְּרוּדָא. וְכַנְפֵי דָא,
 בְּאַתְרֵי דְיַחְוּדָא, דְּאֵיהוּ גּוּפָא, דּוּמָה לְשַׁדְרָה דְלוּלָב,
 אִם נִפְרָצוּ, אוּ נִפְרְדוּ עָלְיוּ פְּסוּל.

בְּכַמָּה רְשִׁימִין רָשִׁים קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְיִשְׂרָאֵל,
 לְאַשְׁתַּמוּדְעָא לְגַבֵּי מְלֹאכִין. אֵלִין דְּיִמִּנָּא,
 דְּתַלְיִין מְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. אוּ אֵלִין דְּשִׂמְאֵלָא,
 דְּתַלְיִין מְשַׁכִּינְתָּא. אוּ אֵלִין דְּתַלְיִין מְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ
 הוּא. וּשְׁכִינְתֵיהּ בְּיַחְוּדָא חָדָא. וְדָאֵי אֵלִין דְּאֵית
 בְּהוֹן תּוֹרָה, רְשִׁימִין בְּחֶסֶד. וְאֵלִין דְּאֵית בְּהוֹן
 מְצוֹת, רְשִׁימִין בְּגִבּוּרָה. וְאֵלִין מְאָרֵי דְתַפְּלִין, וְאוֹת

לשון הקודש

לְשַׁדְרָה שֶׁל לוּלָב. אִם נִפְרָצוּ אוּ נִפְרְדוּ
 עָלְיוּ - פְּסוּל.

בְּכַמָּה רְשׁוּמִים רָשִׁים הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
 אֶת יִשְׂרָאֵל לְהוֹדֵעַ לְמַלְאכִים. אֵלוּ
 מִימִין, שְׁתַּלּוּיִים מִהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, אוּ
 אֵלוּ מְשַׁמְאֵל, שְׁתַּלּוּיִים מִהַשְׁכִּינָה, אוּ
 אֵלוּ שְׁתַּלּוּיִים מִהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
 וּשְׁכִינְתוֹ בְּיַחְוּד אֶחָד. וְדָאֵי אֵלָה שְׁיִישׁ
 בְּהֶם תּוֹרָה רְשׁוּמִים בְּחֶסֶד, וְאֵלָה שְׁיִישׁ

שְׁבַארוּהּ בְּעֵלֵי הַמְשַׁנָּה, זְכוּר לְזָכֵר,
 וְשִׁמּוֹר לְכַלָּה. מְשׁוּם שְׁבִימִין וּבְשִׂמְאֵל
 הָעֲנַפִּים מִתְפָּרְדִים, כְּמוֹ כַּנְפֵי רִאָה שְׁהֵן
 פְּרוּדוֹת מְלַמְעָלָה. כְּגַנְגָם חֵיוֹת, וּפְנִיָהֶם
 וְכַנְפֵיהֶם פְּרוּדוֹת מְלַמְעָלָה. וְכַנְגָד
 פְּתוּחוֹת שֶׁל סֵפֶר תּוֹרָה. לְמַטָּה שְׁנֵיהֶם
 בְּיַחְוּד אֶחָד, כְּמוֹ סְתוּמוֹת שֶׁל סֵפֶר
 תּוֹרָה, שְׁאִין שָׁם פְּרוּד. וּמְשׁוּם כְּךָ
 בְּמָקוֹם שֶׁל יַחְוּד, שֶׁהוּא גּוּף, דּוּמָה

שַׁבַּת, וְאוֹת בְּרִית, רְשִׁימִין בְּצַדִּיק.

וּבְעִירָן, עַמֵּי הָאָרֶץ, אֵינוֹן רְשִׁימִין בְּאֶעְבְּרוּ
 דְּעָרְלָה וּפְרִיעָה. עוֹפִין, בְּזַפֵּק וּבְקַרְקָבן
 נִקְלָה, בְּאֶעְבְּרוּ דְזַפֵּק, וּקְלִיפָה דְקַרְקָבן אֵינוֹן
 רְשִׁימִין עוֹפִין לְמִיכַל, וּבְעִירָן, בְּתַרֵּי סִימָנִין, מַעֲלַת
 גְּרָה, וּמִפְּרֶסֶת פְּרָסָה. בְּלָהוּ רְשִׁימִין בְּתַרֵּי סִימָנִין,
 בְּגוֹוֹנָא דְעָרְלָה וּפְרִיעָה, דְּמַתְּעַבְּרָן מַעֲמָא קַדִּישָׁא.

אַבְל תְּלַמִּידֵי חֲכָמִים, בְּלָהוֹן רְשִׁימִין מְנַהוֹן,
 בְּכַרְסֵיָא. וּמְנַהוֹן, בְּמִלְאָכֵי, בְּאַרְבַּע חֵיוֹן
 דְּכַרְסֵיָא. מְנַהוֹן בְּכַכְבֵּיא (דף קי"ט ע"א) וּבְמִזְלֵי.
 וּמְנַהוֹן רְשִׁימִין, בְּמַדּוֹת דְּקוּדְשָׁא בְּרִידָה הוּא
 אֲשַׁתְּמוּדְעִין. וְאֵינוֹן דְּמַתְּעַסְקוֹן בְּאוֹרֵייתָא
 וּבְמַצּוֹת, לְשַׁמָּא דְּקוּדְשָׁא בְּרִידָה הוּא וְשְׂכִינְתֵיהּ,
 שְׁלֵא עַל מְנַת לְקַבַּל פְּרָס, אֶלָּא כְּבָרָא דְּאֵיהּוּ

לשון הקודש

סימנים, כמו ערלה ופריעה, שמעבירים מהעם הקדוש.

אבל תלמידי חכמים, כלם רשומים מהם בפסא. ומהם במלאכים, בארבע חיות הפסא. מהם בפוכבים ובמזלות, ומהם רשומים במדות שהקדוש ברוך הוא נודע בהם. ואותם שמתעסקים בתורה ומצוות לשמו של הקדוש ברוך הוא שלא על מנת לקבל פרס, אלא

בהם מצוה רשומים בגבורה, ואלו בעלי התפלין ואות שבת ואות ברית רשומים בצדיק.

והבהמות, עמי הארץ, הם רשומים בהעברת ערלה ופריעה. עופות - בזפק ובקרקבן נקלה, בהעברת הזפק וקלפת הקרקבן, הם רשומים בעופות לאכל. ובהמות בשני סימנים - מעלת גרה ומפרסת פרסה. כלם רשומים בשני

מְחַוֵּיב בִּיקְרָא דְאַבוּהִי וְאַמִּיהָ, דָּא אֶתְקַשְׁר
וְדָאֵי וְאֶתְרָשִׁים, בְּעַמּוּדָא דְאַמְצַעִיתָא וּשְׂכִיבְתִיהָ,
בְּאֵילוּ בֵּיה הוּוּ חַד.

וּמֵאֵן דְּאִית בֵּיה תּוֹרָה בְּלֹא מַצּוֹת, אִו מַצּוֹת בְּלֹא
תּוֹרָה, כְּבִיכּוּל בְּאֵילוּ הוּוּ בֵּיה בְּפִרוּדָא.
אַבְל בְּדָא וְדָא, בְּאֵילְנָא, דְּעַנְפוּי מִתְפָּרְדִין לִימִינָא
וְלִשְׂמָאלָא, וְאֵילְנָא יְחוּדָא דְתַרְוֵייהוּ, בְּאַמְצַעִיתָא.

רְשִׁיעִיָא, אֵינּוּן רְשִׁימִין בְּלֹא סִימְנִין דְּטַהָרָה,
אֵינּוּן דְּלִית לְהוֹן תְּפִלִין עַל רִישָׁא,
וְדַרוּעָא. וְאֵינּוּן דְּלֹא רְשִׁימִין בְּתוֹרָה וּבְמַצּוֹת.
וְאֵלִין דְּלֹא נְטָרִין זְכוּר וְשָׁמוֹר. וְלֹא רְשִׁימִין
בְּתַכְלַת וְלָבָן דְּצִיצִית. וְאֵלִין דְּלֹא רְשִׁימִין בְּאֵלִין
סִימְנִין, שְׁקִץ הֵם לָכֶם, לָאוּ אֵינּוּן יִשְׂרָאֵל אֱלָא עַמִּי
הָאָרֶץ. מַה אֵלִין שְׁקִץ וְשָׂרֵץ, אוֹף אֵינּוּן (נ"א בן)

לשון הקודש

הַרְשָׁעִים רְשׁוּמִים בְּלִי סִימְנֵי טַהָרָה,
אוֹתָם שְׁאִין לָהֶם תְּפִלִין עַל הָרֹאשׁ
וְהַזְרוּעַ, וְאוֹתָם שְׁלֹא רְשׁוּמִים בְּתוֹרָה
וּמַצּוֹת, וְאֵלָה שְׁלֹא שׁוֹמְרִים זְכוּר
וְשָׁמוֹר, וְלֹא רְשׁוּמִים בְּתַכְלַת וְלָבָן שֶׁל
צִיצִית. וְאֵלָה שְׁלֹא רְשׁוּמִים בְּסִימְנִים
הַלְלוּ, שְׁקִץ הֵם לָכֶם, אֵינָם יִשְׂרָאֵל,
אֱלָא עַמִּי הָאָרֶץ. מַה אֵלָה שְׁקִץ וְשָׂרֵץ –

כְּבֵן הַמְחִיב בְּכַבּוּד אָבִיו וְאִמּוֹ, זֶה וְדָאֵי
נִקְשָׁר וְנִרְשָׁם בְּעַמּוּד הָאֲמַצְעִי וּשְׂכִיבְתוֹ,
בְּאֵילוּ בּוֹ הֵם הָיוּ אַחַד.

וּמִי שֵׁישׁ בּוֹ תּוֹרָה בְּלִי מַצּוֹת אוּ מַצּוֹת
בְּלִי תּוֹרָה, כְּבִיכּוּל בְּאֵילוּ הָיוּ בּוֹ בְּפִרוּד.
אַבְל בְּזֶה וְזֶה, כְּמוֹ אֵילִין שְׁעַנְפִים
נִפְרָדִים לְמִין וְלִשְׂמָאל, וְהָאֵילִין הַיְחוּד
שֶׁל שְׁנֵיהֶם בְּאַמְצַע.

שָׁקֵץ וְשָׂרֵץ. כְּמֵה דְאוֹקְמוּהָ מְאִרֵי מִתְנִיתִין, עַמֵי
הָאָרֶץ הֵם שָׂרֵץ, וְנִשְׁוֹתֵיהֶם שָׁקֵץ. וְעַל בְּנוֹתֵיהֶם
אֶתְמַר, (דברים כז) אָרוּר שׁוֹכֵב עִם כָּל בְּהֵמָה.

וּמִיתַתְהוֹן מִיתָה בְּאַתְנַלְיָא, וְלִית מִיתָה אֶלָּא
עֲנִיּוֹתָא, וּמִיתָה דְעֲנִיּוֹתָא דְלַהוֹן, לָא
יְהִי בְּאַתְפְּסָיָא, כְּעוֹפִין דְדַמְיִין לְמְאִרֵי פְקוּדִין,
אֶלָּא בְּאַתְנַלְיָא, לְעֵינֵי עַמָּא, דְעֵנִי חָשׁוּב כַּמֵּת.
וְאִית עֲנִיּוֹתָא בְּאַתְפְּסָיָא, מֵעֵינֵי בְנֵי נָשָׂא. וְאִית
עֲנִיּוֹתָא, לְעֵינֵי כָלָא. כְּזִיקוֹ דְדָם דְבְּהֵמָה, וְזִרְיֻקְתָּהּ
לְעֵינֵי כָלָא, דְשִׁפְכִין דְמָא קָמֵי כָלָא. הָכִי עֲנִיּוֹן
שִׁפְכִין דְמוֹי בְּאַנְפִּיָּהוּ, לְעֵינֵי בְנֵי נָשָׂא, וְאַתְהֶדְרִין
יְרוֹקִין כַּמֵּתִין.

וְאִי הֶדְרִין בְּתִיּוֹבְתָא, וְלָא פִתְחִין פּוּמְהוֹן לְהַטִּיחַ
דְבָרִים כְּלָפֵי מַעְלָה וּמִיתָה דְלַהוֹן בְּסִתְיֻמוֹ
דְפּוּמָא, כְּבַעֲרָא דְאִיְהִי מִיתָא, וְלִית לָהּ קוּל

לשון הקודש

חשוב במת. ויש עני בכסוי מעיני בני
אדם. ויש עניות לעיני כל, כזריקת דם
הבהמה, וזריקתה לעיני כל, ששופכים
דם לפני הכל. כך העניים שדמם נשפך
בפניהם לעיני בני אדם ונעשים לירקום
כמו מתים.

ואם חוזרים בתשובה ולא פותחים
פיהם להטיח דברים כלפי מעלה,

אף הם (כף) שָׁקֵץ וְשָׂרֵץ. כְּמוֹ שִׁבְעָרוּהָ
כְּעֵלֵי הַמִּשְׁנָה, עַמֵי הָאָרֶץ הֵם שָׂרֵץ,
וְנִשְׁוֹתֵיהֶם שָׁקֵץ. וְעַל בְּנוֹתֵיהֶם נֶאֱמַר,
(דברים כז) אָרוּר שׁוֹכֵב עִם כָּל בְּהֵמָה.

וּמִיתַתְתֶּם מִיתָה בְּגִלוּי, וְאִין מִיתָה אֶלָּא
עֲנִי, וּמִיתַתְתֶּם הָעֲנִי שְׁלָדָם לָא תְהִיָּה
כְּכִסּוּי, כְּמוֹ עוֹפוֹת שְׂדוּמִים לְבַעֲלֵי
מַצּוֹת, אֶלָּא בְּגִלוּי, לְעֵינֵי הָעָם, שְׁעֵנִי

וְדַבּוּר. וּבְיַדוֹי הָכִי יִזְמַא אֵיהּוּ, אֵין לִי פָה לְהָשִׁיב,
 וְלֹא מִצַּח לְהָרִים רֹאשׁ, וַיְתוּנְדָה וּמַיִיחַד לְקוּדְשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא בְּכָל יוֹמָא, לְמַהוֹי מִיתְתִּיה בְּאַחַד.
 בְּגוּזָא דְשְׁחִיטַת בְּהֵמָה, בְּתַרְיֶסר בְּדִיקוֹת דְּסַכִּין,
 וּבְסַכִּין דְּאֵינוּן אַח"ד.

וּמְבָרַךְ וּמְקַדֵּשׁ לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּכָל יוֹמָא,
 בְּבָרְכוּ וּבְקַדוּשָׁה, וּבְכָל אֲכִילָה וּשְׁתִּיָּה
 דִּילִיָּה. בְּגוּזָא דְמְבָרַךְ בְּהֵנָּא, בְּרוּךְ אַתָּה, הָא
 בְּרָכָה. אֲשֶׁר קִדְשָׁנוּ, הָא קְדוּשָׁה. פִּד רוּחָא מְבָרַךְ
 לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, בְּכָל יוֹמָא בְּבָרוּךְ, וּמְקַדֵּשׁ לִיָּה
 בְּקַדוּשָׁא דִּילִיָּה, וּמַיִיחַד לִיָּה בְּיַחְדָּא דְּאֵיהּוּ
 שְׁכִינְתִּיהּ. קְדֻשָׁא בְּרִיךְ הוּא נְחִית עַל הַהוּא רוּחָא
 בְּכַמְהַ מִשְׁרַיִין.

לשון הקודש

בְּכָל יוֹם בְּבָרְכוּ וּבְקַדְשָׁה, וּבְכָל אֲכִילָה
 וּשְׁתִּיָּה שָׁלוּ. כְּמוֹ שְׁמְבָרַךְ הַכֹּהֵן: בְּרוּךְ
 אַתָּה – הַרִי בְּרָכָה. אֲשֶׁר קִדְשָׁנוּ – הַרִי
 קְדֻשָׁה. כְּשֶׁהָרוּחַ מְבָרַכַת אֶת הַקְּדוּשׁ
 בְּרוּךְ הוּא בְּכָל יוֹם בְּבָרוּךְ, וּמְקַדֵּשֶׁת
 אוֹתוֹ בְּקַדְשָׁתוֹ וּמַיִיחַדֶת אוֹתוֹ בְּיַחְד
 שְׁהִיא שְׁכִינְתוֹ, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יוֹרֵד
 עַל אוֹתָהּ רוּחַ בְּכַמְהַ מַחְנוֹת.

וּמִיתְתָם בְּסִתִּימַת פֶּה, כְּמוֹ בְּהֵמָה
 שְׁהִיא מִתָּה וְאֵין לָהּ קוֹל וְדַבּוּר. וּבְיַדוֹי
 כָּף הוּא יֹאמֵר: אֵין לִי פָה לְהָשִׁיב, וְלֹא
 מִצַּח לְהָרִים רֹאשׁ. וַיְתוּנְדָה, וּמַיִיחַד אֶת
 הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּכָל יוֹם לְהִיּוֹת
 מִיתְתוֹ בְּאַחַד. כְּמוֹ שְׁחִיטַת הַבְּהֵמָה
 בְּשֵׁתִים עֶשְׂרֵה בְּדִיקוֹת סַכִּין, וּבְסַכִּין
 שְׁהוּא אַח"ד.

וּמְבָרַךְ וּמְקַדֵּשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא